

Grey Scale #13

DANES PICTA .COM

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

KATEDRA ROZPOZNANIA WOJSKOWEGO
I ARMII OBCYCH

JAWNE

~~na użytek~~
~~sztabu~~

Egz. Nr 1

Kpt. dypl. Marian ŁOKOCIEJEWSKI

SYSTEM STANOWISK DOWODZENIA NA SZCZEBLACH
TAKTYCZNYCH I OPERACYJNYCH W ARMIIACH
GŁÓWNYCH PAŃSTW NATO

(Wykład)

BIBLIOTEKA NAUKOWA AGO WP

Archiwum Sztabu Zbiorów Specjalnych

Nr ewid. _____

43648

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

KATEDRA ROZPOZNANIA WOJSKOWEGO
I ARMII OBCYCH

JAWNE

Wydawnictwo
Szkolnictwo

Egz. Nr 1

Kpt. dypl. Marian ŁOKOCIEJEWSKI

SYSTEM STANOWISK DOWODZENIA NA SZCZEBLACH TAKTYCZNYCH I OPERACYJNYCH W ARMIACH GŁÓWNYCH PAŃSTW NATO

(Wykład)

BIBLIOTEKA SZTABU GENERALNEGO WP
Zbiór Specjalny

Nr ewid.

43648

KATEDRA ROZPOZNANIA WOJSKOWEGO I ARMII OBCYCH

JAWNE

PODSTAWA
Ustawa z dnia 22 stycznia 1969 roku
art. 86 ust. 2
(Dz. U. RP Nr 11 poz. 95)
Kopis

~~DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO~~

~~SECRET~~ E

Egz.nr.....1

"ZATWIERDZAM"
SZEFE KATEDRY RW i AO

Szczepaniak
płk dypl. Bolesław SZCZEPANIAK

Dnia *6.10* 1983 r.

PRZEKLASYFIKOWANO
Protokół Nr 12657

Kpt. dypl. Marian ŁOKOCIEJEWSKI

SYSTEM STANOWISK DOWODZENIA NA SZCZEBŁACH TAKTYCZNYCH
I OPERACYJNYCH W ARMIACH GŁÓWNYCH PAŃSTW NATO

/Wykład/

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Państwa i Wojska Specjalnych

Nr ewid. _____

X 43648

SPRAWDZIŁ
KIEROWNIK ZAKŁADU ROZPOZNANIA NA
SZCZEBŁU ZWIĄZKÓW TAKTYCZNYCH I
STUDIUM ARMII OBCYCH

ppłk dypl. Marian *gjh* GORECKI

W S T Ę P

1. System SD sił lądowych Stanów Zjednoczonych, RFN i Wielkiej Brytanii na szczeblu batalionu - brygada - dywizja.
2. System SD sił lądowych Stanów Zjednoczonych, RFN i Wielkiej Brytanii na szczeblu korpusu armijnego oraz grupy armii NATO.

ZAKOŃCZENIE

LITERATURA.

W S T Ę P

Według poglądów państw NATO, dowodzenie wojskami i kierowanie środkami ogniowymi /rażenia/ stanowi bardzo złożony proces oddziaływania dowódcy na podległe mu wojska, w oparciu o postawione zadania i napływające do niego informacje.

Proces ten obejmuje:

- ciągłe zdobywanie, studiowanie i analizowanie danych o przeciwniku i stanie wojsk własnych, o terenie, warunkach meteorologicznych i innych, w których działać będą wojska;
- powzięcie decyzji i przekazanie zadań wojskom, związkom i oddziałom /pododdziałom/ środków bojowych /ogniowych/;
- kontrolę realizacji postawionych zadań.

, Główną rolę i zadania w procesie dowodzenia wojskami spełniają:

- organa rozpoznania i punkty dowodzenia podległych dowództw i sztabów, które posiadają możliwość zdobywania i analizy informacji koniecznych do powzięcia decyzji przez dowódców;
- punkty dowodzenia dowództw i sztabów każdego szczebla dowodzenia, na których pracuje się napływające informacje i podejmuje decyzję;
- system łączności zapewniający napływ do poszczególnych dowództw i sztabów odpowiedniej ilości informacji w określonym czasie i terminowe przekazywanie zadań podwładnym.

Wymienione elementy /rozpoznanie, punkty dowodzenia, a system łączności/ stanowią podstawę każdego systemu dowodzenia

we wszystkich rodzajach sił zbrojnych i rodzajach wojsk,
zarówno na szczeblu operacyjnym, jak i taktycznym.

Według poglądów amerykańskich, przyjętych także przez NATO,
stanowiska dowodzenia oddziałów, związków taktycznych i opera-
cyjnych w systemie dowodzenia spełniają kluczowe ogniwo zapew-
niające dowodzenie wojskami w toku prowadzenia działań.

Podane w wykładzie dane na temat stanowisk dowodzenia, dotyczą
sił lądowych Stanów Zjednoczonych AP, RFN i Wielkiej Brytanii.

1. System SD sił lądowych Stanów Zjednoczonych, RFN i Wielkiej Brytanii na szczeblu batalionu - brygada - dywizja

Według poglądów NATO w dywizji i jej oddziałach tworzy się następujące stanowiska dowodzenia:

- ogólnowojskowe;
- artylerii;
- tyłów.

Ogólnowojskowe SD tworzy się w dywizji, brygadzie, batalionie.

Dywizja

Z zasady każdy dowódca dywizji ma trzy stanowiska dowodzenia:

- główne /GSD/;
- zapasowe /ZSD/;
- wysunięte /WSD/.

GSD na szczeblu dywizji jest rozwinięte stale i wyposażone w środki łączności.

Na GSD znajduje się zespół oficerów wydzielony ze składu operacyjnej części sztabu, tworzący ośrodek dowodzenia działaniami bojowymi /ODDB/, często nazywany centrum dowodzenia działaniami bojowymi /CDDB/. Oryginalna nazwa angielska brzmi: Tactical Operations Center /TOC/.

Głównym zadaniem ODDB jest zapewnienie dowódcy możliwości operatywnego kierowania wojskami i środkami ogniowymi w toku działań bojowych, tzn. szybkiej reakcji na zachodzące zmiany w sytuacji taktyczno-operacyjnej, a także uzyskanie właściwej i terminowej koordynacji działań wojsk.

ODDB ma prawo wydawać decyzje w imieniu dowódcy w razie jego nieobecności lub w ustalonym przez niego zakresie.

Oprócz ODDB w skład SD wchodzi:

- grupa planowania z szefem sztabu na czele;
- węzeł łączności.

Drugim co do znaczenia punktem dowodzenia jest ZSD, w którym zwykle organizuje się zapasowy ODDB, najczęściej pod kierownictwem zastępcy dowódcy związku taktycznego. Pod względem struktury organizacyjnej ZSD odpowiada głównemu SD, z tym, że jest ono obsadzone przez mniejszy liczebnie skład oficerów. ZSD jest wyposażone w niezbędne środki łączności przeznaczone do natychmiastowego przejęcia dowodzenia wojskami. Zapasowy ODDB przed przejęciem dowodzenia otrzymuje wzmocnienie w stanie osobowym oraz w sprzęcie i jest zdolne realizować zadanie ośrodka /centrum/ GSD.

Wysunięte stanowisko dowodzenia /WSD/ tworzy się doraźnie do dowodzenia wojskami pierwszego rzutu lub wojskami prowadzącymi działanie na oddzielnym kierunku. WSD dowódcy dywizji z punktu widzenia łączności nie ma oddzielnej, specjalnej struktury organizacyjnej.

Można z niego utrzymywać łączność przy wykorzystaniu środków łączności zainstalowanych w pojazdach dowódcy dywizji i towarzyszących mu oficerów. W razie rozwinięcia WSD dywizji w pobliżu SD brygady, dowódca dywizji korzysta ze środków łączności brygady.

Brygada, batalion

Dowodzenie oddziałami i pododdziałami w brygadach i batalionach z zasady realizowane jest z jednego punktu dowodzenia - GSD. Na tym szczeblu dowodzenia funkcję zapasowych punktów dowodzenia spełniają punkty dowodzenia podległych pododdziałów. W brygadzie w wypadku konieczności przybliżenia dowództwa do walczących wojsk może być również rozwijane wysunięte stanowisko dowodzenia /WSD/.

Rola tych SD jest taka sama jak i w dywizji.

SD artylerii tworzy się od dywizji wzwyż i jest ono z zasady oddalone od ogólnowojskowego GSD i ZSD. na odległość 6 do 10 km. Współdziałanie ogólnowojskowych SD dywizji z SD artylerii dywizji jest zorganizowane w ramach ośrodka dowodzenia działaniami bojowymi, a przy jednostkach piechoty i czołgów znajdują się oficerowie artylerii, działający na punktach obserwacyjnych artylerii.

Tyłowe stanowisko dowodzenia TSD jest organizowane od szczebla brygady wzwyż. Tyłowe stanowisko dowodzenia organizuje się w celu kierowania pracą jednostek zaopatrywania i obsługi. Na TSD znajduje się ośrodek dowodzenia działaniami tyłów /ODDT/. Znajdują się na nim również przedstawiciele operacyjnej części sztabu. W wypadku zniszczenia GSD i ZSD, tyłowe stanowisko dowodzenia może przejąć ich rolę.

Stanowiska dowodzenia rozmieszcza się w takich miejscach, skąd można zapewnić najlepszą łączność z podległymi jednostkami, z przełożonymi i sąsiadami. Zwraca się uwagę aby stanowiska dowodzenia nie były zbyt oddalone od walczących wojsk. Rozmieszczenie stanowisk dowodzenia powinno spełniać następujące wymagania:

- umożliwiać elastyczne dowodzenie;
- zapewniać odpowiednie ukrycie i maskowanie;
- zabezpieczać przed skutkami działania broni konwencjonalnej i atomowej;
- zapewniać dobre warunki utrzymania łączności;
- umożliwiać dobre wykorzystanie rozbudowanej sieci dróg;
- znajdować się w odpowiedniej odległości od jednostek pierwszorzutowych.

Rejony rozmieszczenia punktów dowodzenia i ich elementów wybiera się w taki sposób, ażeby wykluczyć możliwość zniszczenia dwóch punktów jednym uderzeniem jądrowym średniej mocy.

Orientacyjne odległości rozmieszczenia stanowisk dowodzenia na szczeblach taktycznych w NATO przedstawiają następująco:
się

a/ w natarciu:

Wyszczególnienie	RFN			USA			WB			NATO			
	bz	bcz	BZ BPanc	DZ	DPanc	bz bcz	BZ BPanc	DZ	DPanc	bp/bz	DPanc	BZ BPanc	DZ DPanc
GSD	1-1,5	1-1,5	5-8	10-20	10-20	0,5-1	4-6	8-12	8-12	1-2	8-12	3-15	10-30
WSD	.	.	1,5-2	4-6	4-6	.	1,5-2	4-6	4-6	.	.	2-3	5-15
TSD	.	.	10-15	20-30	30-40	.	10-15	15-30	15-25	.	.	15-25	do 4

b/ w obronie

GSD	2-3	2-3	7-12	20-30	12-14	do 1,5	8-10	10-20	10-20	2-4	10-15	7-15	20-30
WSD	.	.	2-5	6-8	5-6	.	3-5	6-10	6-10	.	.	2-3	10-15
TSD	.	.	26-30	40-60	40-60	.	12-15	25-45	25-45	.	.	20-30	40-60

Odległość SD od przedniego skrajnego

W celu zachowania żywotności stanowisk dowodzenia zakłada się dość częste przemieszczanie SD w różnych odstępach czasu. Na przykład w natarciu przewiduje się następujące częstotliwości przesunięć punktów dowodzenia:

- SD brygady - 3 - 4 razy w ciągu doby;
- SD dywizji - 2 - 3 razy w ciągu doby /co 20-30 km/;
- WSD dywizji - 3 - 4 razy w ciągu doby.

O SD batalionu brak jest danych w dostępnych materiałach.

Prawdopodobnie będzie ono wysoce manewrowe i jego praca w większości odbywać się będzie w ruchu.

W działaniach manewrowych do dowodzenia wojskami wykorzystywane będą również odpowiednio wyposażone śmigłowce jako powietrzne punkty dowodzenia.

Uwaga

Przykładowe rozmieszczenie elementów SD brygady i dywizji pokazać na foliogramie nr 2 i 3.

2. System SD sił lądowych Stanów Zjednoczonych, RFN i Wielkiej Brytanii na szczeblu korpusu armijnego oraz grupy armii NATO

W celu zapewnienia właściwego dowodzenia wojskami na szczeblu korpusu armijnego, armii polowej i grupy armii organizuje się następujące stanowiska dowodzenia:

- główne stanowisko dowodzenia /GSD/;
- zapasowe stanowisko dowodzenia /ZSD/;
- wysunięte stanowisko dowodzenia /WSD/;
- tyłowe stanowisko dowodzenia.

Na szczeblu korpusu organizuje się także SD dowództwa i sztabu artylerii, a w niektórych wypadkach również SD dowództwa wsparcia do dowodzenia wydzielonymi jednostkami wsparcia.

GSD organizuje się we wszystkich rodzajach działań bojowych. Na stanowisku tym rozmieszcza się odpowiedni personel sztabu oraz środki techniczne, niezbędne do zapewnienia procesu dowodzenia wojskami. W rejonie głównego stanowiska dowodzenia znajdują się następujące elementy:

- ośrodek dowodzenia działaniami bojowymi /ODDB/;
- grupa kierowania lotnictwem taktycznym;
- oficerowie łącznikowi związków taktycznych oraz rodzajów wojsk i służb;
- węzeł łączności.

W skład ODDB wchodzi oficerowie:

- oddziału operacyjnego i rozpoznawczego korpusu armijnego;
- artylerii naziemnej, przeciwlotniczej i przeciwpancernej;
- wojsk inżynieryjnych;
- wojsk łączności;

- obrony przed bronią masowego rażenia;
- lotnictwa sił lądowych wchodzącego w skład korpusu.

Zadania ODDB są następujące:

- opracowanie dokumentów dowodzenia oddziałami i związkami korpusu oraz jednostkami przydzielonymi;
- organizowanie współdziałania w korpusie z sąsiadami oraz z lotnictwem sił powietrznych;
- planowanie użycia broni jądrowej, chemicznej i bakteriologicznej oraz konwencjonalnej;
- planowanie przedsięwzięć w zakresie obrony przeciwlotniczej i przeciwpancernej oraz obrony ABC;
- zbieranie informacji o przeciwniku, wojskach własnych i terenie działań oraz danych meteorologicznych; opracowywanie tych danych i przekazywanie dowódcy wniosków niezbędnych do powzięcia decyzji.

Zapasowe stanowisko dowodzenia /ZSD/ jest rozwijane zawsze i wykorzystywane w razie niszczenia lub zmiany lokalizacji GSD. Na stanowisku tym rozmieszcza się komplet urządzeń węzła łączności z obsługą oraz niewielką grupę oficerów wydzielonych z ogólnej i specjalnej części sztabu ogólnowojskowego. Przy przekazywaniu dowodzenia z GSD na ZSD wysyła się z ośrodka dowodzenia GSD tą zmianę oficerów, która skończyła swój dyżur w ośrodku. Po przybyciu zespołu na ZSD, przejmuje on dowodzenie, a pozostali oficerowie ośrodka przenoszą się z GSD na ZSD. Wyposażenie techniczne GSD i ZSD jest identyczne. Jako ZSD w razie konieczności może służyć jedno ze stanowisk dowodzenia podległych jednostek, obsługiwane

przez personel i sprzęt danego dowództwa, przy czym dowódca wyższego szczebla może przydzielić do pracy na takie ZSD oficerów i odpowiednią ilość sprzętu, głównie łączności.

Wysunięte stanowisko dowodzenia /WSD/ organizuje się w razie konieczności pracy dowódcy w pobliżu jednostek pierwszorzutowych, wykonujących szczególnie ważne zadanie bojowe, kiedy GSD nie może zapewnić operatywnego dowodzenia wojskami. Z reguły jest to ruchome stanowisko dowodzenia rozmieszczone na środkach transportowych /wozach bojowych/ wyposażonych w odpowiedni sprzęt łączności /wozy dowodzenia/. Do tego celu wykorzystuje się wozy dowódczo-sztabowe, amfibijne transportery opancerzone oraz śmigłowce. Jeżeli jednak istnieje konieczność przebywania i pracy dowódcy korpusu na określonym kierunku działań przez dłuższy czas, to wówczas jako WSD wykorzystuje się stanowisko dowodzenia jednego z pierwszorzutowych związków taktycznych działających na danym kierunku. W zasadzie na WSD znajdują się: dowódca, adiutant, szefowie oddziałów operacyjnego i rozpoznawczego, komendant ochrony sztabu oraz personel i sprzęt łączności.

Tyłowe stanowisko dowodzenia /TSD/ w armii Stanów Zjednoczonych organizuje dowódca tyłów armii polowej. W skład TSD wchodzi personel sztabu dowództwa tyłów z wyjątkiem oficerów łącznikowych oddelegowanych na GSD. W niektórych sytuacjach może być organizowane zapasowe tyłowe stanowisko dowodzenia /ZTSD/.

Na szczeblu korpusu armijnego w armii amerykańskiej, tyłowym stanowiskiem dowodzenia jest SD brygady tyłów działającej w pasie

tego korpusu, Dowództwo i sztab korpusu nie organizują tego SD. Organizację łączności z TSD w pasie działania korpusu organizuje się na szczeblu armii polowej, wyznaczając do tego celu odpowiednie siły i środki.

Specyficzną sprawą w armii Stanów Zjednoczonych jest organizowanie SD drugiego rzutu sztabu /Rear Headquarter/; stanowią go zespoły administracyjne dowództwa tyłów, które nie podlegają dowódcy tyłów, ale sztabowi ogólnowojskowemu. To SD rozwija się przy TSD lub oddzielnie. Łączność z nim utrzymuje jednostka łączności zapewniająca łączność dla GSD i ZSD sztabu ogólnowojskowego. Dowódca tyłów jest odpowiedzialny tylko za wyżywienie i zakwaterowanie tego rzutu sztabu, natomiast merytorycznie kieruje nim sztab ogólnowojskowy. Drugi rzut sztabu prowadzi sprawy administracyjne, uzupełnień, finansowe, prawne i sądowe.

W KA Bundeswehry na TSD znajduje się ośrodek dowodzenia działaniami tyłów /ODDT/, w skład którego wchodzi oficerowie:

- służby kwatermistrzowskiej;
- służby transportowej;
- służby techniczno-remontowej;
- służby chemicznej;
- służby inżynierskiej;
- łączności;
- rozpoznania wojskowego i kontrwywiadu;
- służby zdrowia;
- łącznikowi z ośrodka dowodzenia działaniami bojowymi KA;
- łącznikowi z jednostek zaopatrywania i obsługi.

Do zadań ODDT KA należy:

- ocena sytuacji kwatermistrzowskiej oraz możliwości jednostek tyłów w zakresie tyłowego zabezpieczenia działań bojowych;
- zapewnienie współdziałania ze sztabem tyłów wyższego szczebla;
- zapewnienie współdziałania z organami administracji cywilnej i wojskowej;
- podział zadań między jednostki zaopatrywania i obsługi;
- kierowanie wykorzystaniem środków transportowych oraz zapewnienie dowozu amunicji;
- przygotowanie rezerw środków materiałowych;
- planowanie przesunięć jednostek i urządzeń zaopatrywania i obsługi;
- organizacja obrony i ochrony rejonu tyłowego i usuwanie skutków uderzeń jądrowych przeciwnika na obiekty tyłowe.

Wyboru miejsc stanowisk dowodzenia dokonuje się na podstawie ogólnych wytycznych dowódcy i oficera operacyjnego sztabu, natomiast dokładne położenie stanowiska dowodzenia i jego poszczególnych elementów składowych ustala osobiście komendant ochrony sztabu w porozumieniu z pomocnikiem szefa sztabu oraz szefem łączności.

Poszczególne elementy stanowiska dowodzenia mogą być rozmieszczone w budynkach, namiotach, specjalnych pojazdach sztabowych lub w schronach bojowych różnych typów. Nie zaleca się rozmieszczania stanowisk dowodzenia na podejściach do miast i osiedli, w pobliżu węzłów dróg kołowych i kolejowych,

kluczowych punktów terenowych i w różnych rejonach, które ze względu na swoje cechy charakterystyczne z reguły znajdują się pod ciągłą obserwacją i ostrzałem nieprzyjaciela. Ze względu na bezpieczeństwo dowodzenia bardzo często SD rozmieszcza się w pobliżu rejonów ześrodkowania odwodów.

Orientacyjne odległości rozmieszczenia stanowisk dowodzenia na szczeblu operacyjnym wynoszą:

a/ w natarciu:

Wyszczególnienie		RFN	USA		WB	NATO	
		KA	KA	AP	KA	KA	GA
Odległość SD od przedniego skraju	GSD	20-30	20-30	70-90	20-30	20-50	150-200
	ZSD	5-8 od SD	5-8 od SD	10-25 od SD	5-8 od SD	5-8 od SD	40-60 od SD
	WSD	8-10	8-15	40-50	.	10-30	80-100
	TSD	50-80	30-80	100-120	.	50-80	200-250

b/ w obronie:

Wyszczególnienie		RFN	USA		WB	NATO	
		KA	KA	AP	KA	KA	GA
Odległość SD od przedniego skraju	GSD	20-30	20-40	120-160	30-45	30-50	150-200
	ZSD	5-8 od SD	5-8 od SD	10-25 od SD	5-8 od SD	5-8 od SD	40-60 od SD
	WSD	10-12	10-20	60-80	.	20-50	80-100
	TSD	80-120	40-90	160-200	.	80-100	200-250

W działaniach manewrowych w KA, AP i GA, do dowodzenia wojskami będą wykorzystywane podobnie jak w dywizji również śmigłowce, a na wyższych szczeblach dowodzenia /TDW, GA/ także samoloty jako powietrzne punkty dowodzenia.

Przewiduje się następujące częstotliwości przesunięć punktów dowodzenia:

- SD KA - 1 - 2 razy w ciągu doby /co 50-80 km/;
- WSD KA - 2 razy w ciągu doby;
- SD AP - 1 raz na 2 doby /co 100-150 km/;
- WSD AP - 1 raz na dobę;
- SD GA - średnio jeden raz na 2 - 3 doby.

ZAKONCZENIE

Reasumując należy stwierdzić, że stanowiska dowodzenia spełniają zasadniczą rolę w systemie dowodzenia wojskami. Rozpoznanie ich rozmieszczenia, a następnie zniszczenie ich, w znacznym stopniu dezorganizuje system dowodzenia nieprzyjaciela i tym samym ułatwi wykonanie naszym wojskom postawionych zadań. Państwa NATO, zdając sobie sprawę z tego, że stanowiska dowodzenia będą stanowiły priorytetowe cele dla przeciwnika, wypracowują szereg metod mających je ochronić przed rozpoznaniem i zniszczeniem. Ochrona stanowisk dowodzenia może być realizowana - zdaniem NATO - przez stosowanie kombinacji następujących przedsięwzięć:

- rozmieszczanie poza zasięgiem niektórych środków rażenia /podstawowej masy artylerii i środków rakietowych BM/;
- uopornienie na zniszczenie;
- zmniejszenie wielkości /ilości elementów/;
- ograniczenie demaskujących oznak;
- częste przemieszczanie;
- wprowadzenie przeciwnika w błąd /organizacja pozornych SD/;

- dublowanie;
- rozśrodkowanie.

Jednocześnie przeprowadza się szereg prób, mających na celu sprawdzenie nowych koncepcji rozwijania SD w terenie, zapewniających ich przetrwanie. Do takich koncepcji należy między innymi tzw. "komórkowe stanowisko dowodzenia". Polega ono na rozmieszczeniu SD małymi funkcyjnymi podzespołami lub komórkami, liczącymi nie więcej niż 20 osób i dysponującymi nie więcej niż 5 pojazdami. Takich podzespołów będzie około 21. Żadne jednak przedsięwzięcia, nie są w stanie całkowicie zlikwidować wrażliwość SD na oddziaływanie przeciwnika.

Wydrukowano w 3 egz.

Egz.nr. 1 - 3 OZS Bibl.Nauk.
Wyk. kpt. Łokociejewski
Druk. MB.dnia 5.10.83.r.
Nr.ks. pf 139/RW

LITERATURA:

1. Dowodzenie i łączność w związkach taktycznych i oddziałach sił zbrojnych NATO - wyd. Szt.Gen. 699/74, nr bibl. pf 16777.
2. Dowodzenie i łączność w armii polowej i korpusie armijnym NATO - wyd. Szt.Gen. 671/73, nr bibl. pf 16347.
3. Podstawowe systemy radioelektroniczne sił zbrojnych głównych państw NATO - podręcznik ASG WP wewn. 3615/81, nr bibl.pf 1205.
4. Kompendium sił zbrojnych państw NATO - wyd. Szt.Gen. 1103/83, nr bibl. 021051.
5. Wojskowy Przegląd Zagraniczny nr 3/1983 r.

1. Dowodzenie i fakty w związku z...

1. Dowodzenie i fakty w związku z...
zbrojnych NATO - wyd. 227. Gen. 69774, nr bibl. 15177.

2. Dowodzenie i fakty w związku z...
wyc. 227. Gen. 69775, nr bibl. 15177.

3. Dowodzenie i fakty w związku z...
państw NATO - podrozdział 202 w wzm. 201754, nr bibl. 15177.

4. Dowodzenie i fakty w związku z...
wyc. 227. Gen. 110375, nr bibl. 15177.

5. Dowodzenie i fakty w związku z...
wyc. 227. Gen. 110375, nr bibl. 15177.

BIBLIOTEKA NAUCZNA 198 WP
Archiwum Instytutu Studiów Strategicznych

X 43642

